

بررسی اثر حفاظتی اسید رزمارینیک در مدل صرع لوب گیجگاهی القاء شده با تزریق

اسید کاینیک در موش صحرائی نر

صفورا خمسه^{۱،۲}، دکتر سید شهاب‌الدین صدر^۱، دکتر مهرداد روغنی^۳، دکتر غلامرضا حسن‌زاده^۴، مریم محمدیان^{۲،۱}

- ۱- گروه فیزیولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران
- ۲- مرکز تحقیقات الکتروفیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران
- ۳- مرکز تحقیقات نوروفیزیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی شاهد، ایران
- ۴- گروه آناتومی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ایران

مقدمه: صرع لوب گیجگاهی، اختلال مزمن عصبی است که با تشنجات مزمن همراه می‌باشد. اسید کاینیک آگونیست گیرنده‌های یونوتروپیک گلوتامات می‌باشد و به‌عنوان داروی صرع‌زا جهت القای صرع لوب گیجگاهی در حیوانات آزمایشگاهی استفاده می‌شود. اسید رزمارینیک فنول طبیعی آنتی‌اکسیدان می‌باشد و فعالیت‌های بیولوژیکی آن شامل ضد ویروس، ضدباکتری، ضدالتهاب و آنتی‌اکسیدان است و از صدمه به سلول‌ها توسط رادیکال‌های آزاد جلوگیری می‌کند.

مواد و روش‌ها: ۵۰ موش صحرائی به طور تصادفی به ۵ گروه تقسیم شدند: شم، شم + اسید رزمارینیک، صرعی، صرعی + اسید والپروئیک به‌عنوان گروه کنترل و صرعی + اسید رزمارینیک تقسیم شدند. در تمام گروه‌ها در طی ۲۴ ساعت پس از جراحی رفتار تشنجی با استفاده از دوربین ثبت شد. سپس شاخص‌های استرس اکسیداتیو مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: در تمامی حیوانات گروه صرعی، رفتار تشنجی بارز مشاهده گردید. رفتار تشنجی در گروه صرعی + اسید والپروئیک و گروه صرعی + اسید رزمارینیک نسبت به گروه صرعی کاهش معنی‌داری داشت. در گروه صرعی افزایش معنی‌دار در میزان MDA و نیتريت و کاهش معنی‌داری در گلو‌تاتيون و فعالیت کاتالاز مشاهده شد. پیش‌درمانی با اسید رزمارینیک و اسید والپروئیک به‌طور معنی‌داری محتوای MDA و نیتريت را کاهش داد و سبب افزایش فعالیت کاتالاز گردید.

نتیجه‌گیری: پیش‌درمانی با اسید رزمارینیک سبب کاهش فعالیت تشنجی و کاهش استرس اکسیداتیو در مدل صرع لوب گیجگاهی القاشده با اسید کاینیک گردید.

کلمات کلیدی: اسید رزمارینیک، صرع لوب گیجگاهی، اسید کاینیک، استرس اکسیداتیو